

135. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு சமண சமயத்தின் பங்கு

தீ. அறக்கலைச் செல்வி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
பிஷப் ஹீப்ர் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி-17.

முன்னுரை

ஒவ்வொரு மொழியும் அதைப் பேசுகிற மக்களின் கருத்துக்கும், பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப வளர்ச்சியடைகிறது. மக்களின் பண்பாடும், கருத்துக்களும் பெரும்பாலும் அவர்கள் சார்ந்துள்ள மதக் கொள்கையை ஒட்டி அமைகின்றன. பண்டைக் காலத்தில் இலக்கியங்களை வளப்படுத்துவதில் மதங்கள் முதன்மையாக இருந்தன. மதங்கள் வழியாக மக்களுக்குக் கொள்கைகள் வளர்ந்து, அந்தக் கொள்கைகள் அவர்களின் இலக்கியங்களிலே இடம்பெற்றன. இந்த முறைப்படியே, தமிழ்மொழியும் பண்டைக் காலத்தில் சமயங்கள் சார்பாக வளர்ந்து வளம்பெற்றன. சமண சமயத்தின் வாயிலாக தமிழ்மொழி அடைந்த வளர்ச்சியை கட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சமணமும் தமிழும்

மனித இனம் முழுவதும் ஒரே மொழியைப் பேசாமல் வெவ்வேறு மக்கள் வெவ்வேறு மொழிகளால் மக்களிடையே பிரசாரம் செய்த மதப்பிரச்சாரர்கள், அந்தந்த மக்கள் அந்தந்த மக்கள் பேசிய மொழிகளிலேயே, நூல்களை எழுதினார்கள். சமண சமயத்தவரும் இக்கருத்தில் கவனம் செலுத்தினர். சமண சமயத்தைப் போதித்த வர்த்தமான மகாவீரர் மக்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாத வேறு மொழிகளில் போதிக்கக் கூடாது என்று தங்கள் சீடர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு இருந்தார்.

சமணர்கள் தமிழ் இலக்கியங்களை வளர்த்தல்

மற்றைச் சமயத்தார் தமிழ் மொழிக்குக் செய்துள்ள தொண்டுகளைவிட அதிகமான தொண்டுகளை சமண சமயத்தார் செய்துள்ளனர். மொழி வளர்ச்சிகான இலக்கணம், நிகண்டு என்னும் கருவி நூல்களை, முதன் முதலாகக் சமண சமயத்தார் செய்திருப்பதோடு, அவர்கள் தமிழிலே காவியம் சாத்திரம் தோத்திரம் முதலிய இலக்கிய நூல்களையும் இயற்றியிருக்கிறார்கள்.

இலக்கண நூல்களும், நிகண்டுகளும்

சமண சமயத்தவர்கள் நன்னூல், சின்னூல், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இலக்கண நூல்களையும், சேந்தன் திவாகரம், சூடாமணி முதலிய நிகண்டு நூல்களையும் எழுதியுள்ளனர்.

விருத்தப்பா என்னும் பாவகையினைத் தோற்றுவித்தல்

பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் மொழியிலே, அகவற்பா, வஞ்சிப்பா, வெண்பா, கலிப்பா என்று நான்கு வகைப் பாக்களே இருந்தன. சமணரும் பௌத்தரும், விருத்தப்பா என்னும் புது வகையான பாக்களைத் தமிழில் அமைத்தார்கள். விருத்தப் பாக்களைத் தமிழில் முதல் முதலாக வளர்த்தவர்களும் சமண சமயத்தவரே ஆவர்.

காப்பிய நூல்கள் இயற்றாதல்

தமிழ் மொழியிலே முதன் முதலாகக் காவிய நூல்களை இயற்றிவர்களும், சமண சமயப் பெருமக்களேயாவர். தமிழின் ஆதி காவியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தை

இளங்கோவடிகள் என்னும் சமண சமயப் பெரியார் இயற்றினார். அதற்கு அடுத்தப் படியாகத் தமிழில் போற்றப்படுவது, சீவக சிந்தாமணி என்னும் காவியம். இக்காவியத்தை இயற்றிவர் புகழ்பெற்ற திருத்தக்க தேவர் என்னும் சமணப் பெரியார்.

கொங்குவேள் என்னும் புலவர் பெருமான் இயற்றியது பெருங்கதை. பெருங்கதைக்கு உதயண காவியம் என்னும் பெயரும் உண்டு. ஆசிரியப் பாவினால் அமைந்த இந்தக் காவியம் உதயணன் என்னும் அரசனுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

சூளாமணி காவியத்தைப் பாடியவர் தோலாமொழித் தேவர். இது விருத்தப் பாக்களினால் அமைந்த நூல். செய்யுளின் ஓசையமைப்பும் சொல்லழகும் பொருட் செறிவும் உள்ள காவியமாக இது விளங்குகிறது.

மேருமந்தர புராணம் என்பது மேரு, மந்தரன் என்பவர்களின் வரலாற்றை கூறுகிற சிறந்த நூல். யசோதர காவியம் என்னும் நூலும் சமண சமய நூலே ஆகும். வளையாபதி, சாந்திபுராணம், நாரதசரிதை, ஜைன ராமாயணம் என்னும் இலக்கிய நூல்கள் சமணப் பெரியோர் இயற்றிய நூல்களே. இந்த நூல்களிலிருந்து சில செய்யுட்கள் மட்டும் கிடைத்திருக்கின்றன.

தமிழும் பிராகிருதமும் கலந்து எழுந்ததல்

தமிழில் சமண சமய இலக்கியங்களை எழுதிய சமணப் பெரியோர்கள் சிற்சில பிராகிருத மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் கலந்தனர். ஆனால் அச்சொற்கள் தமிழ் மொழிக்கு இயைந்தபடி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை பிராகிருத மொழிச் சொற்கள் என்பதை அறியாத சிலர், இச்சொற்களைச் சமஸ்கிருதச் சொற்களின் சிதைவு என்று கூறுவர். உண்மையில் அவை பிராகிருதச் சொற்களேயாகும்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

திருக்குறள்

மிக உயர்ந்த நீதி நூலாகிய திருக்குறள் என்னும் நூலும் சமண சமயத்தார் இயற்றியதே ஆகும். திருக்குறளை ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் தம் தம் நூல் என்று போற்றுகிறார்கள். ஆனால், திருக்குறள் சமண சமயத்தார் செய்த நூல் என்பது அதன் கடவுள் வாழ்த்துக்களிலிருந்து அறியலாம். ஆதிபகவன், மலர்மிசை ஏகினான், சொற்றொடர்கள் சமண சமயக் கடவுளாகிய அருகக் கடவுளையே குறிக்கின்றன என்பதில் ஐயம் இல்லை. மேலும் நீலகேசி என்னும் சமண சமய நூலில் உரையில், திருக்குறள் “எம் ஒத்து” (எங்கள் வேதம்) என்று உரையாசிரியர் கூறுகிறார். இக்காரணங்களால் திருக்குறளை இயற்றியவர் சமண சமயத்தார் என்பது விளங்குகின்றது.

நாலடியார் என்னும் நீதிநூலை இயற்றியவர்களும் சமண சமயத்தாரே ஆவர். நரி விருத்தம் எலிவிருத்தம், கிளிவிருத்தம் என்னும் நூல்களையும் சமண சமயத்தார் எழுதியுள்ளனர். இவற்றில் நரி விருத்தம் கிடைத்திருக்கிறது. எலிவிருத்தமும், கிளி விருத்தமும் கிடைக்கவில்லை. சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி முதலிய நூல்களை எழுதியவர்களும் சமணர்களே ஆவர். திருநாற்றந்தாதி, திருமேற்றிசையந்தாதி, திருக்கலம்பகம் என்னும் நூல்கள் அருகக் கடவுளைப் போற்றுகிற சிறந்த நூல்கள். மேலே கூறப்பட்ட நூல்களைப் போலவே இந்த நூல்களும் இலக்கிய வளமும் சொல் அழகும் பொருள் செறிவும் உடைய சிறந்த நூல்களாகும். சிறுவர் சிறுமியர் பாடப் பொருள் செறிவும் உடைய சிறந்த நூல்களும். சிறுவர் சிறுமியர் பாட சாலைகளில் கற்பதற்காகக் கணக்கு நூல்களை சமணர்கள் இயற்றினார்கள். நெல்லணி இலக்கம், சிறுகுழி, பெருங்குழி, கணச்சதிகாரம் என்னும் நூல்களை அவர்கள் இயற்றினார்கள்.

முடிவாக

சமண சமயம் தமிழில் இலக்கண இலக்கிய நூல்கள் பலவற்றை எழுதித் தமிழ் மொழியையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் வளர்த்தது. மேலும் விருத்தப்பா என்னும் புது வகையான செய்யுளை அமைத்துக் கொடுத்துத் தமிழ் மொழியை வளர்த்துள்ளது. சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, சூளாமணி, பெருங்கதை முதலான அழியாப் புகழ் பெற்ற காவியங்களை அளித்திருக்கிறது. இவ்வாறெல்லாம் தமிழ் மொழிக்குப் பெருந்தொண்டு செய்த சமண சமயம், பிற்காலத்தில் மறைந்துவிட்டது. தமிழ் நாட்டிலே சமண சமயத்தார் இன்னும் சிற்சில இடங்களில் இருந்து வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தின் காரணமாகச் சமணச் சமயப் சிறப்புக்குன்றித் தாழ்ந்து விட்டது. ஆனால், அந்த மதம் தமிழ் மொழிக்குச் செய்திருக்கிற பெருந்தொண்டு தாழ்ந்து விடவில்லை.

சமண சமயம் தமிழ் மொழிக்குச் செய்திருக்கிற அளவற்ற பெருந்தொண்டு தமிழ்மொழி உள்ள வரையில் நிலைத்திருக்கும். சமணரின் தமிழ்த் தொண்டுகளைத் தமிழர் மறக்க முடியாது. தமிழ் மொழி வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறுகளிலே சமண சமயத்தாரின் மொழித் தொண்டு பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தமிழராகிய அனைவரும் சமண சமயத்தாரின் தமிழ்த் தொண்டுகளைப் போற்றி புகழ்ந்து நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

